

ling. Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Drøftelse i et saadant Udvalg.

Julin: Efter disse ret udførlige Bemærkninger af den højtærede Kirkeminister, som jeg fuldt ud kan tiltræde, skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger. At Adskillelsen mellem Stat og Kirke vil komme før eller senere, er vel nok givet, men jeg tror ikke, at vi, der har Interesse for og Kærlighed til vor Folkekirke, skal fremskynde denne Adskillelse.

Jeg forstaaer ikke rigtig den Ængstelse, det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen nærer ved den Ændring, der er foretaget i § 5. Det fremgik jo klart af det ærede Medlems Tale, at han kunde ønske, at de Præster, som ikke er akademisk uddannede, skulde søges af en Menighed for at kunne faa et Præsteembede, ikke alene første Gang, de indtræder i Præstegerningen, men ogsaa, naar de forflyttes. Det ærede Medlem udtalte sig endogsaar ret stærkt, idet han sagde, at det efter hans Mening var det betænkeligste ved det foreliggende Lovforslag, at det ikke indeholdt denne Betingelse. Jeg skulde dog mene, at hverken de paagældende Præster eller Kirken eller Menighederne i Længden vil være tjente med, at en saadan Kautel opretholdes. Jeg tror, det vil være heldigt, at en saadan Præst, naar han i kortere eller længere Tid har øvet Præstegerning indenfor Folkekirken, ikke vedblivende skal have det Stempel paa sig, at hans Uddannelse ikke er foregaaet ad den almindelige Vej.

Endelig ønsker jeg at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Povlsen, som mente, at de ikke-akademisk uddannede Præster, saaledes som Lovforslaget nu var affattet, vilde faa lettere ved at komme ind i en Præstegerning end de Grupper, der er omtalt i § 1 under Punkt 1, 2 og 3, idet det ærede Medlem gjorde gældende, at det var tilstrækkeligt, at 25 pCt. af de kirkelige Vælgere i Sognet eller et Flertal i Menighedsraadet ansøgte om at faa en saadan ikke-akademisk uddannet Mand til Præst, og at han altsaa paa denne Maade vilde have lettere ved at faa et Præsteembede end de andre nævnte Grupper af Personer. Men det ærede Medlem Hr. Povlsen glemte, at der, før en saadan Lægmand kan beskikkes til Præst, skal være en Afstemning i Menigheden, og at den vedkommende skal have en ret stor Procentdel af Stemmerne for sig for at kunne blive beskikket i den paagældende Menighed.

Endelig vil jeg gøre opmærksom paa, at det foreliggende Lovforslag er en Und-

tagelseslov, og det vilde efter min Mening ikke være rigtigt, om vi ved denne Lejlighed gav os til at løse et saa stort principielt Spørgsmaal som det, det ærede Medlem Hr. Povlsen nævnte: at give Kvinder Adgang til Præsteembeder. — Jeg skal nøjes med disse Bemærkninger.

Kammersgaard: Den højtærede Kirkeminister udtalte jo aabent og ærligt, at han ikke ønskede en Adskillelse mellem Stat og Kirke i en nær Fremtid, og at han ikke omgikkes med Tanken om en Paragraf 8 for Præster, og det ærede Medlem Hr. Julin supplerede disse Udtalelser, idet han sagde, at han ikke ønskede at være med til at fremme en Adskillelse mellem Stat og Kirke. Jeg ønsker at knytte et Par Bemærkninger til disse Udtalelser, da jeg nødig vil misforstaaes.

Det er saa forkert som vel muligt, naar man har forstaaet mine Udtalelser for saaledes, at jeg direkte eller indirekte rettede en Opfordring til den højtærede Minister om at anstille en Slags Klappjagt paa Præster, hvis Færd man kunde sige et eller andet om. Jeg har med mine Udtalelser ønsket at pege paa det uholdbare i, at man fra Ledelsens, Autoriteternes Side afskødiger Præster paa Grund af deres Lære, men tolererer, at der rundt omkring paa danske Præstegaarde, i alt Fald flere Steder, sidder Præster, hvis personlige Forhold er af en saadan Art, at de aabenbart svækker Folkekirkens Anseelse. Det kan den almindelige Mand og Kvinde ikke forstaa. Vil man gaa til at afskedige en Præst for hans Læres Skyld, maa man gøre Skridtet fuldt ud og ogsaa tage nøje under Overvejelse, hvad der bør gøres i de af mig nævnte Tilfælde. Man kan ikke skille de to Ting ad, og det er jeg bange for, man er i Færd med. Det er uholdbart; man kan ikke i Længden tolerere saadanne Præsters personlige uheldige Forhold, lade det gaa paa bedste Beskub, for at bruge et populært Udtryk, men gribe ind, saa snart der læres et eller andet, der er i Strid med den almindelige ortodokse Opfattelse. Et saadant Standpunkt maa nødvendigvis føre til en Overvejelse af, om man ikke hellere maa ophæve det hele, gøre Forberedelser til at lægge alt klart frem for Dagen, saaledes at man, naar den Tid er inde, da Skridtet skal gøres fuldt ud — og jeg tror ikke, det varer saa længe —, er klar over, hvad Kirkens er, og hvad Statens er.

Jeg kan i denne Forbindelse ikke lade være med at udtale min Beklagelse over, at der her i Rigsdagen har været et Flertal mod at faa disse Forhold belyst og tilrette-